

Czwartek, 18 kwietnia 2013 r.

26. zachęca Chorwację, by nadal odgrywała konstruktywną rolę we współpracy regionalnej; wzywa władze Chorwacji do pełnego wdrożenia deklaracji o propagowaniu wartości europejskich w Europie Południowo-Wschodniej, przyjętej przez parlament Chorwacji w dniu 21 października 2011 r.; zwraca się do wszystkich krajów regionu, by przyjęły i wdrożyły podobne stanowiska; nalega, by Komisja wspierała w tym względzie wszystkie kraje regionu; wzywa Komisję, by wyciągnęła wnioski z wcześniejszych procesów rozszerzenia, w tym z rozszerzenia Chorwacji, pomagając krajom regionu rozwiązać spory dwustronne w sposób, który nie koliduje z procesem akcesyjnym, poprzez utworzenie mechanizmów ułatwiających i rozjemczych w obrębie aktualnych ram UE, z których będą mogły korzystać kraje regionu, jeżeli takie będzie ich życzenie;

27. uznaje działania oraz konstruktywny wkład chorwackich obserwatorów w Parlamencie Europejskim; z zadowoleniem przyjmuje wyniki wyborów chorwackich posłów do Parlamentu Europejskiego, przeprowadzone dnia 14 kwietnia 2013 r., lecz ubolewa nad niską frekwencją; cieszy się na przyjęcie do Parlamentu Europejskiego posłów z Chorwacji po przystąpieniu tego kraju do UE w dniu 1 lipca 2013 r.;

28. docenia pracę Komisji w zakresie kierowania procesem akcesyjnym Chorwacji; zwraca się do niej o przeanalizowanie tego procesu oraz sporządzenie wskazówek politycznych dla przyszłych kandydatów, takich jak stosowanie systemu wszechstronnego monitoringu w okresie pomiędzy zakończeniem negocjacji a akcesją; wzywa Komisję do oceny zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego i parlamentu w całym procesie akcesyjnym, aby wyciągnąć wnioski na potrzeby bieżących i przyszłych negocjacji; w tym szczególnym kontekście zwraca się do Komisji, by sporządziła propozycje skutecznego zaangażowania w proces akcesyjny społeczeństwa obywatelskiego i parlamentów krajów kandydujących;

29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Republice Chorwacji.

P7_TA(2013)0184

Sprawozdanie z postępów Turcji w 2012 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego postępów Turcji w 2012 r. (2012/2870(RSP))

(2016/C 045/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji z postępów Turcji za rok 2012 (SWD(2012)0336),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady pt. „Strategia rozszerzenia i najważniejsze wyzwania na lata 2012-2013” (COM(2012)0600),
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje, zwłaszcza z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego postępów Turcji w 2010 r. ⁽¹⁾, z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego postępów Turcji w 2011 r. ⁽²⁾, z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie przyszłości kobiet w Turcji do 2020 r. ⁽³⁾ i z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie rozszerzenia: strategii polityczne, kryteria i strategiczne interesy UE” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając ramy negocjacyjne przyjęte dla Turcji w dniu 3 października 2005 r.,
- uwzględniając decyzję Rady 2008/157/WE z dnia 18 lutego 2008 r. w sprawie zasad, priorytetów i warunków ujętych w partnerstwie dla członkostwa zawartym z Republiką Turcji ⁽⁵⁾ („partnerstwo dla członkostwa”), jak również wcześniejsze decyzje Rady w sprawie partnerstwa dla członkostwa z 2001, 2003 i 2006 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 98.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0116.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0212.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0453.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 51 z 26.2.2008, s. 4.

Czwartek, 18 kwietnia 2013 r.

- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 14 grudnia 2010 r., 5 grudnia 2011 r. oraz 11 grudnia 2012 r.,
 - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że negocjacje z Turcją w sprawie przystąpienia zostały otwarte w dniu 3 października 2005 r. po zatwierdzeniu przez Radę ram negocjacyjnych, a także mając na uwadze, że rozpoczęcie takich negocjacji stanowi punkt wyjścia dla długotrwałego i otwartego procesu opartego na sprawiedliwych i rygorystycznych warunkach i zobowiązaniu do przeprowadzenia reform;
- B. mając na uwadze, że Turcja zobowiązała się do dokonania reform, podtrzymywania stosunków dobrosąsiedzkich i stopniowego dostosowania się do UE, a także mając na uwadze, że sama Turcja powinna postrzegać te starania jako szansę na kontynuowanie modernizacji oraz umocnienie i dalszą poprawę jej demokratycznych instytucji, wzmocnienie zasady państwa prawa oraz przestrzegania praw człowieka i podstawowych wolności;
- C. mając na uwadze, że UE powinna pozostać punktem odniesienia dla reform w Turcji;
- D. mając na uwadze, że zgodnie z konkluzjami z posiedzenia Rady Europejskiej w grudniu 2006 r. całkowite spełnienie wszystkich kryteriów kopenhaskich i zdolność UE do przyjmowania nowych państw pozostają podstawą przystąpienia do UE, która jest społecznością opartą na wspólnych wartościach, szczerzej współpracy oraz solidarności między wszystkimi państwami członkowskimi;
- E. mając na uwadze, że w maju 2012 r. zainicjowano pozytywny program, który ma wspierać i uzupełniać negocjacje, nie zastępując ich jednak, poprzez zacieśnienie współpracy w wielu obszarach wspólnych interesów;
- F. mając na uwadze, że Rada w swoich konkluzjach z dnia 11 grudnia 2012 r. zaaprobowwała nowy plan działania Komisji, zgodnie z którym podstawą polityki rozszerzenia jest praworządność, i potwierdziła, że w procesie negocjacyjnym kluczowe znaczenie mają rozdział 23 (sądownictwo i prawa podstawowe) oraz rozdział 24 (sprawiedliwość, wolność i bezpieczeństwo), które należy omówić na początkowym etapie negocjacji, tak by określić wyraźne punkty odniesienia i zapewnić maksymalną ilość czasu na ustanowienie koniecznych przepisów i instytucji oraz zapewnienie dobrych wyników w zakresie wdrażania tych przepisów;
- G. mając na uwadze, że Komisja w swojej strategii rozszerzenia w 2012 r. stwierdziła, że z uwagi na gospodarkę, strategiczne położenie i ważną rolę w regionie Turcja jest kluczowym państwem dla Unii Europejskiej i że proces akcesyjny w dalszym ciągu stanowi najodpowiedniejsze ramy dla wspierania w Turcji reform związanych z UE; mając na uwadze, że Komisja wyraziła zaniepokojenie z powodu braku postępów Turcji w wypełnianiu kryteriów politycznych;
- H. mając na uwadze, że już siódmy rok z rządu Turcja nie wypełniła postanowień wynikających z umowy o stowarzyszeniu WE-Turcja i z jego protokołu dodatkowego;
- I. mając na uwadze, że rozdziały negocjacyjne, do których zakończono przygotowania techniczne, powinny zostać bezzwłocznie otwarte zgodnie z ustanowionymi procedurami i ramami negocjacyjnymi;
- J. mając na uwadze, że pomiędzy Unią Europejską i Turcją zachodzi współzależność gospodarcza, a handel pomiędzy UE i Turcją osiągnął w 2011 r. poziom 120 mld EUR;
- K. mając na uwadze, że UE jest największym partnerem handlowym Turcji, a Turcja jest szóstym co do wielkości partnerem handlowym UE; mając na uwadze, że bezpośrednie inwestycje zagraniczne (FDI) państw członkowskich UE w Turcji wynoszą 75 % wszystkich bezpośrednich inwestycji gospodarczych;
- L. mając na uwadze, że Komisja oceniła ogólny poziom przygotowań Turcji w zakresie polityki gospodarczej jako zaawansowany a zdolność do kształtowania i koordynowania polityki gospodarczej jako właściwą;
- M. mając na uwadze, że Turcja może odegrać kluczową rolę w dywersyfikacji źródeł energii i szlaków przesyłowych ropy, gazu i elektryczności z krajów sąsiadujących do UE; mając na uwadze stworzenie zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej, dostrzega potencjał zarówno Turcji, jak i UE w zakresie korzystania z bogatych zasobów energii odnawialnej, jakie posiada Turcja;

Czwartek, 18 kwietnia 2013 r.

- N. mając na uwadze, że dialog i współpraca UE z Turcją w zakresie stabilizacji, demokracji i bezpieczeństwa, ze szczególnym uwzględnieniem szeroko pojmowanego Bliskiego Wschodu, mają znaczenie strategiczne; mając na uwadze, że Turcja wielokrotnie i w sposób zdecydowany potępiła akty przemocy reżimu syryjskiego wobec ludności cywilnej i w istotnym zakresie udziela pomocy humanitarnej Syryjczykom uciekającym z przed przemocą w ich kraju;
- O. mając na uwadze, że Turcja i Armenia muszą przystąpić do normalizacji swoich stosunków poprzez bezwarunkową ratyfikację uzgodnionych protokołów i otwarcie wspólnej granicy;
- P. mając na uwadze, że groźba *casus belli* Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Turcji (TGNA) wobec Grecji w 1995 r. powinna zostać wycofana; mając na uwadze, że istotne jest, by Turcja i Grecja przeprowadziły nową turę rozmów w celu poprawy swych stosunków;

Konstruktywny dialog i wzajemne zrozumienie

1. uważa, że odnowienie wzajemnego zaangażowania w kontekście procesu negocjacyjnego jest potrzebne do zachowania konstruktywnej współpracy; podkreśla potrzebę stworzenia warunków dla konstruktywnego dialogu i podstaw dla wzajemnego zrozumienia; zwraca uwagę, że podstawą tych działań powinny być wspólne wartości demokracji, praworządności oraz poszanowania praw człowieka; wyraża uznanie dla Komisji i Turcji za wdrożenie pozytywnego programu, co jest dowodem na to, że – w kontekście wzajemnego zaangażowania i wyraźnych celów – Turcja i UE mogłyby poprawić dialog, osiągnąć wzajemne zrozumienie, a także doprowadzić do pozytywnych zmian i koniecznych reform;
2. podkreśla strategiczne znaczenie Turcji, w aspekcie politycznym i geograficznym, dla polityki zagranicznej UE i jej polityki sąsiedztwa; uznaje rolę Turcji jako sąsiada i ważnego podmiotu w regionie i wzywa do dalszego wzmocnienia istniejącego już dialogu politycznego między UE a Turcją dotyczącego kierunków i celów polityki zagranicznej; ubolewa, że w 2012 r. poziom dostosowania Turcji do deklaracji WPZiB nadal był niski; zachęca Turcję do rozwijania polityki zagranicznej w ramach dialogu i koordynacji z UE; wzywa Turcję i UE do ściślejszej współpracy na rzecz wzmocnienia sił pokoju i demokracji w południowych krajach sąsiedzkich, w regionie, który ma kluczowe znaczenie zarówno dla UE, jak i dla Turcji;
3. wyraża poparcie dla dialogu i wznowienia stosunków pomiędzy Turcją i Izraelem;
4. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady, by – równoległe z podpisaniem umowy o readmisji – zachęcić Komisję do podjęcia działań w kierunku liberalizacji systemu wizowego; nalega, aby Turcja bezzwłocznie podpisała i wdrożyła umowę o readmisji oraz do czasu jej wejścia w życie zapewniła całkowitą realizację obowiązujących umów dwustronnych; przypomina, że Turcja jest jednym z głównych krajów tranzytu dla nielegalnych migrantów chcących dostać się do UE; odnotowuje kroki podjęte przez Turcję w celu zwalczania nielegalnej migracji i podkreśla istotną potrzebę zacieśnienia przez Turcję współpracy z UE w zakresie zarządzania migracjami, zwalczania handlu ludźmi i kontroli granicznych; ponownie podkreśla znaczenie ułatwienia przedsiębiorcom, naukowcom, studentom i przedstawicielom społeczeństwa obywatelskiego z Turcji wjazdu do Unii Europejskiej; popiera działania Komisji i państw członkowskich na rzecz wdrażania kodeksu wizowego, ujednoczenia i uproszczenia wymogów wizowych oraz tworzenia ośrodków ułatwiania kwestii wizowych w Turcji; przypomina państwom członkowskim o ich zobowiązaniach wynikających z umowy o stowarzyszeniu zgodnie z orzeczeniem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie Soysal⁽¹⁾;
5. wyraża zadowolenie z niedawnego przyjęcia projektu ustawy o cudzoziemcach i ochronie międzynarodowej oraz oczekuje, że ustawa ta rozwieje istniejące obawy spowodowane ciągłą arbitralną odmową dostępu do procedury azylowej oraz praktyką repatriacji uchodźców, osób ubiegających się o azyl i innych osób, które mogą potrzebować ochrony; podkreśla, że należy dostosować do norm międzynarodowych przepisy dotyczące przetrzymywania, które Europejski Trybunał Praw Człowieka (ETPC) uznał za niezgodne z prawem w sprawie Abdolkhani i Karimina przeciwko Turcji;

Spełnianie kryteriów kopenhaskich

6. wyraża uznanie dla tureckiego komitetu pojedynczego ds. konstytucji za jego zaangażowanie na rzecz opracowania nowej konstytucji i procesu otwartych konsultacji ze społeczeństwem obywatelskim w sposób, który odzwierciedla różnorodność tureckiego społeczeństwa; wyraża zaniepokojenie z powodu wyraźnie powolnych postępów osiągniętych dotychczas przez komitet; zachęca komitet do kontynuowania prac oraz do zajęcia się – w sposób całościowy,

⁽¹⁾ Sprawa 228/06 Mehmet Soysal i Ibrahim Savatli przeciwko Republice Federalnej Niemiec [2009] ECR I-01031.

Czwartek, 18 kwietnia 2013 r.

reprezentatywny i kolegialny, oraz zgodny z kryteriami i wartościami UE – kluczowymi kwestiami, takimi jak: a) zapewnienie podziału władz i właściwego systemu kontroli i równowagi; b) wyjaśnienie stosunków między państwem, społeczeństwem i religią; c) wprowadzenie sprzyjającego społecznemu włączeniu systemu rządów gwarantującego wszystkim obywatelom przestrzeganie praw człowieka i podstawowych wolności; oraz d) opracowanie służącej włączeniu społecznemu koncepcji obywatelstwa; wzywa wszystkie partie polityczne i zainteresowane podmioty do przyjęcia konstruktywnego podejścia podczas negocjacji dotyczących nowej konstytucji; uważa, że zaangażowanie Komisji Weneckiej i dialog z nią przyniosłyby pozytywne rezultaty i wsparcie procesu konstytucyjnego;

7. podkreśla potrzebę dalszych postępów we wdrażaniu zmian konstytucyjnych z 2010 r., zwłaszcza potrzebę przyjęcia przepisów w zakresie ochrony danych osobowych i wojskowego wymiaru sprawiedliwości, a także przepisów wprowadzających środki w zakresie akcji afirmacyjnej w celu wspierania równości płci; zauważa, że obecność i uprawnienia tureckiego ministra sprawiedliwości oraz jego podsekretarza stanu w Naczelnej Radzie Sędziów i Prokuratorów stanowią powód do poważnych obaw o niezależność wymiaru sprawiedliwości; z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie przepisów ustanawiających prawo obywateli do wnoszenia skarg do Trybunału Konstytucyjnego, jak przewidziano w zmianach konstytucyjnych z 2010 r.;

8. ponownie podkreśla kluczową rolę Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Turcji jako ośrodka demokratycznego systemu Turcji i podkreśla znaczenie zapewnienia wsparcia i zaangażowania wszystkich partii politycznych na rzecz procesu reform, zwłaszcza w odniesieniu do mających duże znaczenie ram prawnych na rzecz ochrony i umocnienia praw podstawowych wszystkich społeczności i obywateli oraz obniżenia 10 % progu uprawniającego do wejścia do Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Turcji; wyraża uznanie dla tureckiej komisji śledczej ds. praw człowieka i domaga się, by podczas procesu ustawodawczego komitet ds. harmonizacji z UE odegrał istotniejszą rolę we wspieraniu działań mających na celu przystosowanie nowego ustawodawstwa do dorobku prawnego UE lub do europejskich standardów;

9. podkreśla, że reforma tureckiego systemu sądowego ma kluczowe znaczenie dla starań mających na celu umocnienie demokracji w Turcji i jest niezbędnym warunkiem modernizacji Turcji, i że rezultatem takiej reformy musi być nowoczesny, skuteczny, w pełni niezależny i bezstronny system sądowy, gwarantujący należyte procedury prawne wszystkim obywatelom; z zadowoleniem przyjmuje trzeci pakiet reform sądownictwa będący krokiem w kierunku kompleksowego procesu reform w zakresie sądownictwa i praw podstawowych; zwraca jednak uwagę na duże znaczenie kontynuowania procesu reform poprzez następujące działania: a) nadmiernie szerokiej definicji przestępstwa, a zwłaszcza określenie, czym jest akt terrorystyczny w rozumieniu kodeksu karnego lub ustawy antyterrorystycznej, oraz zarządzenie pilnej potrzeby wprowadzenia wyraźnego rozróżnienia między wspieraniem terroryzmu i podżeganiem do przemocy, a wyrażaniem pokojowych idei, zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w celu zagwarantowania swobody wypowiedzi, wolności zgromadzeń, w tym protestów studenckich, i wolności zrzeszania się; b) rozwiązanie kwestii nadmiernie długich okresów aresztowania tymczasowego; c) zarządzenie potrzeby zezwolenia na nieograniczony dostęp do akt prokuratorskich dla adwokatów; d) ustanowienie kryteriów wspierających jakość i spójność dowodów; oraz e) przegląd roli i kompetencji sądów specjalnych w związku z tym wyraża zadowolenie z przyjęcia czwartego pakietu reform przez Wielkie Zgromadzenie Narodowe Turcji i oczekuje szybkiego wdrożenia tego pakietu;

10. podkreśla, jak ważne jest zapewnienie obrońcom praw człowieka skutecznej ochrony; zwraca szczególną uwagę na proces Pinar Selek, który trwał prawie 15 lat i który pomimo trzech decyzji o uniewinnieniu zakończył się wyrokiem skazującym na dożywocie, wydanym dnia 24 stycznia 2013 r. przez 12. Sąd ds. Ciężkich Przestępstw w Stambule; jest zdania, że ten proces jest przykładem ułomności tureckiego wymiaru sprawiedliwości;

11. z zadowoleniem przyjmuje zmiany w kodeksie postępowania karnego i w ustawie o egzekwowaniu środków karnych i bezpieczeństwa umożliwiające używanie w sądach innego języka niż turecki i oczekuje szybkiego wdrożenia nowych przepisów; z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie w dniu 19 stycznia 2013 r. ustawy o wypłacie odszkodowania za długie procesy sądowe i spóźnione, częściowe wykonanie wyroków sądu bądź niewykonanie ich, a także wyraża nadzieję, że przewidywany krajowy środek odwoławczy zmniejszy liczbę spraw toczących się przeciwko Turcji przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka;

12. jest zaniepokojony toczącymi się procesami i przedłużającym się aresztem tymczasowym działaczy, prawników, dziennikarzy i opozycyjnych parlamentarzystów, zauważając, że stanowi to ingerencję w dozwoloną prawem działalność polityczną i narusza prawo do tworzenia stowarzyszeń politycznych i do udziału w ich działalności; z zadowoleniem przyjmuje zniesienie sądów specjalnych ustanowionych przez rząd turecki w 2005 r., przyjęte przez Wielkie Zgromadzenie Narodowe Turcji, ale wyraża ubolewanie w związku z tym, że zamknięcie tych sądów nie będzie miało wpływu na toczące się postępowania;

13. zauważa, że w kulturze tolerancji prawa mniejszości powinny być w pełni uznawane; oczekuje, że zostanie przeprowadzony należyty proces sądowy w związku z odwołaniem wniesionym przez prokuratora o uchylenie decyzji sądu wydanej w styczniu 2012 r. w sprawie morderstwa Hrant'a Dinka, częściowo opartej na argumencie, że morderstwo zostało popełnione przez organizację;

Czwartek, 18 kwietnia 2013 r.

14. wzywa rząd Turcji, aby w celu zwiększenia skuteczności postępowań sądowych i rozwiązania problemu ciągłych zaległości w rozpatrywaniu spraw doprowadził do jak najszybszego rozpoczęcia działalności przez regionalne sądy apelacyjne, które zgodnie z prawem powinny były rozpocząć działanie w czerwcu 2007 r., a także by koncentrował się na szkoleniu sędziów i prokuratorów w tym zakresie;

15. zauważa, że delegacja ad hoc Parlamentu ds. obserwacji procesów dziennikarzy w Turcji będzie w dalszym ciągu monitorować procesy dziennikarzy i reformy sądownictwa w Turcji pod kątem wolności wypowiedzi i mediów;

16. zachęca Turcję do przyjęcia przygotowanego przez tureckie ministerstwo sprawiedliwości we współpracy z Radą Europy planu działania na rzecz praw człowieka, opartego na orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w celu zajęcia stanowiska w kwestiach poruszonych w orzeczeniach Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w których stwierdzono, że Turcja naruszyła przepisy europejskiej konwencji praw człowieka, i apeluje o wdrożenie tego planu działania; wspiera ministerstwo sprawiedliwości i Naczelną Radę Sędziów i Prokuratorów w zapewnianiu sędziom i prokuratorom szkolenia w zakresie praw człowieka; z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie przez Naczelną Radę Sędziów i Prokuratorów nowych kryteriów oceny, w których dużą wagę kładzie się na przestrzeganie przez sędziów i prokuratorów postanowień europejskiej konwencji praw człowieka i orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka;

17. apeluje do Turcji o potwierdzenie zaangażowania na rzecz zwalczania bezkarności oraz o wzmoczenie wysiłków w celu przystąpienia do Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego i pełnego dostosowania ustawodawstwa krajowego do wszystkich wymogów statutu rzymskiego, w tym poprzez włączenie przepisów dotyczących odpowiedniej i pełnej współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym;

18. przypomina, że wolność wypowiedzi i pluralizm mediów, w tym w internecie, należą do najważniejszych wartości europejskich i że prawdziwie demokratyczne społeczeństwo wymaga prawdziwej wolności wypowiedzi, w tym prawa do odmiennego zdania; podkreśla specjalną rolę, jaką media publiczne odgrywają w umacnianiu demokracji, i apeluje do władz o zapewnienie ich niezależności, trwałości i zgodności z normami Unii Europejskiej; ponownie podkreśla znaczenie uchylenia przepisów przewidujących nakładanie nadmiernie wysokich administracyjnych grzywn na media, co w niektórych przypadkach prowadzi do ich zamknięcia lub autocenzury, oraz pilną potrzebę zreformowania prawa dotyczącego internetu; podkreśla znaczenie zlikwidowania ograniczeń dla podstawowych wolności w szerszym kontekście stosowania zasady państwa prawa, zarówno pod względem brzmienia prawa, jak i jego stosowania; jest zaniepokojony zwłaszcza tym, że kodeks karny i ustawa antyterrorystyczna wykorzystywane są do ścigania pokojowych oświadczeń, jeśli są uważane za wspierające cele organizacji terrorystycznej; podkreśla potrzebę zmiany artykułów 26 i 28 tureckiej konstytucji, które ograniczają wolność wypowiedzi ze względów bezpieczeństwa narodowego, porządku publicznego i jedności państwowej; dlatego ponownie wzywa rząd Turcji do zakończenia przeglądu ram prawnych dotyczących wolności wypowiedzi i do niezwłocznego dostosowania ich do orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka;

19. odnotowuje zaniepokojenie przedstawiciela OBWE ds. wolności mediów z powodu dużej liczby procesów dziennikarzy oraz dziennikarzy w więzieniu, i wzywa rząd Turcji do zapewnienia, że procesy prowadzone są w sposób przejrzysty oraz w odpowiednich warunkach i przy zachowaniu praw procesowych oskarżonych;

20. wyraża zaniepokojenie, że turecka ustawa o zakładaniu przedsiębiorstw radiowych i telewizyjnych i ich działalności nadawczej zawiera ograniczenia, które nie są zgodne z dyrektywą UE o audiowizualnych usługach medialnych;

21. z zaniepokojeniem odnotowuje, że większość mediów jest w rękach dużych konglomeratów i skoncentrowana w nich, wraz z szerokim spektrum interesów biznesowych; ponawia apel o przyjęcie nowej ustawy o mediach, która zajmie się m.in. kwestiami niezależności, własności i kontroli administracyjnej;

22. zachęca Turcję, w celu całkowitej likwidacji tortur i złego traktowania przez siły bezpieczeństwa, do ustanowienia krajowego mechanizmu prewencji, o który zaapelowano w protokole fakultatywnym do Konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur, ratyfikowanym w 2011 r.;

23. wzywa Turcję do stosowania konstytucjonalnych ograniczeń jedynie do tych partii politycznych, które opowiadają się za używaniem przemocy jako środka obalania porządku konstytucyjnego, zgodnie z zaleceniami Komisji Weneckiej;

24. w pełni popiera nowe podejście Komisji, by rozmowy na temat rozdziałów dotyczących sądownictwa i praw podstawowych oraz sprawiedliwości i spraw wewnętrznych rozpocząć na wczesnym etapie negocjacji, natomiast zakończyć je na samym końcu; podkreśla, że oficjalne wskaźniki pomogłyby stworzyć konkretny plan działania i przyspieszyłyby proces reform; apeluje zatem do Rady, by ponowiła wysiłki na rzecz otwarcia rozdziałów 23 i 24;

Czwartek, 18 kwietnia 2013 r.

25. z zadowoleniem przyjmuje uchwalenie tureckiej ustawy o rzeczniku praw obywatelskich i mianowanie pierwszego głównego rzecznika, który dzięki swoim decyzjom ma zapewnić wiarygodność tej instytucji; podkreśla, że główny rzecznik powinien promować zaufanie publiczne do przejrzystości i rozliczalności służb publicznych; przypomina, że główny rzecznik i członkowie zarządu tej instytucji powinni być wybierani spośród ponadpartyjnych i bezstronnych kandydatów; apeluje do zarządu tej instytucji o dopilnowanie, by regulacje dotyczące wewnętrznego procesu decyzyjnego gwarantowały jej niezależność i bezstronność;

26. zachęca Turcję do kontynuowania procesu cywilnego nadzoru nad siłami bezpieczeństwa; wzywa do zmiany ustawy o administracji okręgowej, tak by władze cywilne miały szerszy nadzór nad działaniami zbrojnymi i działaniami żandarmerii w zakresie egzekwowania prawa; podkreśla znaczenie ustanowienia niezależnej agencji ds. skarg dotyczących egzekwowania prawa, która badałaby skargi dotyczące łamania praw człowieka, niewłaściwego traktowania i ewentualnych niedozwolonych działań tureckich agencji zajmujących się egzekwowaniem prawa; jest zdania, że należy przeprowadzić reformę przepisów prawnych dotyczących składu i uprawnień Najwyższej Rady Wojskowej;

27. zwraca uwagę, że w procesie związanym z planem „Sledgehammer” sąd pierwszej instancji skazał 324 podejrzanych na karę od 13 do 20 lat więzienia po długim areszcie tymczasowym; podkreśla, że dochodzenia w sprawie przypadków planowanych domniemanych zamachów stanu, takich jak „Ergenekon” i „Sledgehammer”, oraz dochodzenie w sprawie kurdyjskiej organizacji Koma Civakên Kurdistan (KCK), muszą dowieść siły oraz właściwego, niezależnego, bezstronnego i przejrzystego funkcjonowania tureckich instytucji demokratycznych i sądownictwa oraz ich zdecydowanego i bezwarunkowego zobowiązania się do przestrzegania praw podstawowych; wyraża zaniepokojenie w związku z zarzutami dotyczącymi opierania się na niespójnych dowodach obciążających oskarżonych w takich sprawach; ubolewa, że sprawy te zostały zepchnięte na dalszy plan przez wątpliwości dotyczące ich szerokiego zakresu i uchybień proceduralnych, i jest zaniepokojony negatywnym oddziaływaniem na społeczeństwo;

28. z zadowoleniem przyjmuje ustawę przewidującą utworzenie Tureckiego Urzędu Krajowego ds. Praw Człowieka (TNHRI); wzywa do niezwłocznego wykonania tej ustawy w celu propagowania i monitorowania skutecznego wdrażania międzynarodowych norm w zakresie praw człowieka; podkreśla, jak ważne jest, by wykorzystać wszystkie instrumenty UE dostępne w dziedzinie upowszechniania praw człowieka w celu aktywnego wsparcia utworzenia i sprawnego funkcjonowania tego urzędu oraz wzmocnienia pozycji organizacji społeczeństwa obywatelskiego;

29. podkreśla znaczenie, jakie dla demokracji mają aktywne i niezależne organizacje społeczeństwa obywatelskiego; podkreśla znaczenie dialogu z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i ich kluczową rolę w przyczynianiu się do ściślejszej współpracy regionalnej w kwestiach społecznych i politycznych; w związku z powyższym jest zaniepokojony tym, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego wciąż borykają się z problemami takimi jak grzywny, postępowania zamykające i administracyjne przeszkody utrudniające ich działalność, jak również tym, że konsultowanie się z nimi pozostaje raczej wyjątkiem niż regułą; z zadowoleniem przyjmuje lepszą współpracę rządu Turcji z organizacjami pozarządowymi, apeluje jednak o szersze konsultacje z nimi przy prowadzeniu polityki, w tym przy formułowaniu strategii politycznych i tworzeniu prawodawstwa, a także o większy ich udział w nadzorowaniu działań władz;

30. podkreśla, że potrzebne są większe postępy w obszarze praw pracowniczych i praw związków zawodowych; apeluje do Turcji o kontynuowanie prac nad nowymi przepisami w tym obszarze, aby zapewnić jego zgodność z dorobkiem prawnym UE i konwencjami MOP, szczególnie w odniesieniu do prawa do strajku i prawa do rokowań zbiorowych; podkreśla znaczenie otwarcia rozdziału 19 dotyczącego polityki społecznej i zatrudnienia;

31. z zadowoleniem przyjmuje uchwalenie ustawy o ochronie rodziny i zapobieganiu przemocy wobec kobiet; pozytywnie ocenia krajowy plan działania na rzecz walki z przemocą wobec kobiet (na lata 2012-2015) i podkreśla konieczność jego skutecznego wdrożenia w całym kraju; apeluje do ministerstwa ds. rodziny i polityki społecznej o dalsze działania na rzecz zwiększenia liczby i jakości ośrodków pomocy dla kobiet i nieletnich znajdujących się w niebezpieczeństwie; podkreśla, że ważne jest, by zapewnić kobietom, które padły ofiarą przemocy, konkretne alternatywne rozwiązania i szanse na usamodzielnienie się; wyraża uznanie dla starań Turcji, na wszystkich szczeblach, które mają na celu zwalczanie zabójstw honorowych, przemocy domowej oraz wymuszonych małżeństw i wydawania dziewczynek za mąż, i podkreśla znaczenie zera tolerancji dla przemocy wobec kobiet, a także znaczenie stałej intensyfikacji środków zapobiegawczych; wyraża jednak zaniepokojenie, że pomimo tego rodzaju starań, przemoc wobec kobiet wciąż jest zjawiskiem regularnym, i domaga się, by osoby, które nie udzielają ochrony i pomocy ofiarom, były identyfikowane i ścigane sądowo; podkreśla znaczenie zwalczania ubóstwa wśród kobiet oraz zwiększenia włączenia społecznego kobiet; wzywa wspomniane powyżej ministerstwo, by w dalszym ciągu aktywnie propagowało prawa kobiet, edukację – w tym poprzez zniwelowanie różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w szkolnictwie średnim – i udział kobiet w rynku pracy (który pozostaje na niskim poziomie), w polityce i na wysokim szczeblu sektora publicznego i prywatnego, wprowadzając w razie konieczności określone pułapy i dokonując przeglądu niektórych specjalnych aktów prawnych regulujących zatrudnienie w Turcji; zachęca rząd Turcji do dokonania przeglądu ustawodawstwa dotyczącego partii politycznych oraz ordynacji wyborczej, tak aby włączenie kobiet stało się priorytetem dla partii politycznych; zauważa, że

Czwartek, 18 kwietnia 2013 r.

cel w zakresie zatrudnienia kobiet, jaki Turcja wyznaczyła sobie do roku 2023, jest na poziomie 35 %, podczas gdy w strategii „UE 2020” przewiduje się osiągnięcie poziomu 75 %; zachęca Turcję, aby dążyła do osiągnięcia ambitnego celu w zakresie zatrudnienia kobiet;

32. wyraża zaniepokojenie, że projekt ustawy o zwalczaniu dyskryminacji nie obejmuje dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową; podkreśla pilną potrzebę przyjęcia kompleksowych przepisów przeciw dyskryminacji oraz ustanowienia rady ds. równości i zakazu dyskryminacji w celu ochrony obywateli przed dyskryminacją ze względu na pochodzenie etniczne, wyznanie, płeć, orientację seksualną, tożsamość płciową, wiek lub niepełnosprawność; wyraża zaniepokojenie z powodu częstych ataków na osoby transgenderowe oraz niezapewnienia ochrony lesbijkom, gejom, biseksualistom oraz osobom transgenderowym (LGBT) przed aktami przemocy; wzywa Turcję do zwalczania homofobii i przyjęcia planu działań na rzecz wspierania w pełni równych praw, w tym praw pracowniczych, oraz pełnej akceptacji osób LGBT; podkreśla potrzebę ustanowienia przepisów w zakresie przestępstw popełnianych z nienawiści, w których zostaną przewidziane surowsze kary za przestępstwa motywowane jakąkolwiek formą dyskryminacji;

33. wzywa władze tureckie do podjęcia zdecydowanych i skutecznych działań w celu zwalczania przejawów antysemityzmu, co stanowiłoby przykład dla całego regionu;

34. pozytywnie ocenia dalsze wdrażanie prawodawstwa zmieniającego ustawę z 2008 r. w sprawie fundacji i rozszerzającego zakres przywracania praw własności społeczności niemuzułmańskich; apeluje do właściwych władz, by pomogły społeczności syriackiej wyjaśnić trudności, jakie napotyka w kwestiach związanych z rejestrowaniem nieruchomości i gruntu; wzywa do rozwiązania kwestii dużej liczby nieruchomości łańcińskiego kościoła katolickiego, które zostały skonfiskowane i pozostają w posiadaniu państwa; zauważa, że postępy w zwiększaniu praw mniejszości alewickiej są wyjątkowo powolne; przypomina pilną potrzebę kontynuowania kluczowej i rzeczowej reformy w dziedzinie wolności myśli, sumienia i wyznania, zwłaszcza poprzez umożliwienie wspólnotom wyznaniowym uzyskiwania osobowości prawnej, eliminowanie wszelkich ograniczeń w kształceniu, mianowaniu i sukcesji kleru, uznanie miejsc kultu alewitów oraz dostosowanie się do odnośnych orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka i zaleceń Komisji Weneckiej; wzywa Turcję do dopilnowania, by monaster św. Gabriela zachował swoje ziemie oraz był chroniony w całości; uważa, że szerszy skład dyrekcji generalnej ds. wyznań, tak aby włączyć przedstawicieli mniejszości religijnych, byłby korzystny, ponieważ propagowałby integracyjną koncepcję społeczeństwa; wzywa Turcję do usunięcia odniesienia do religii z krajowych dokumentów tożsamości i zapewnienia, że edukacja religijna respektuje religijną różnorodność i pluralizm tureckiego społeczeństwa;

35. przypomina, że edukacja odgrywa zasadniczą rolę w procesie budowania całościowego i zróżnicowanego społeczeństwa zbudowanego na poszanowaniu wspólnot i mniejszości religijnych; wzywa rząd Turcji do zwrócenia szczególnej uwagi na materiały dydaktyczne w szkołach, które powinny odzwierciedlać pluralizm etniczny i religijny oraz pluralizm wierzeń tureckiego społeczeństwa, likwidować dyskryminację i uprzedzenia oraz promować całkowitą akceptację wszystkich wspólnot i mniejszości religijnych, i podkreśla potrzebę obiektywnych materiałów edukacyjnych;

36. z zadowoleniem przyjmuje bezpośredni dialog polityczny, jaki rząd Turcji niedawno nawiązał z Abdullahem Öcalanem; uważa, że pojawiły się możliwości negocjacji, które mogłyby doprowadzić do historycznego porozumienia rozwiązującego konflikt kurdyjski w sposób pokojowy i demokratyczny; zachęca zatem strony konfliktu do jak najszybszego przekształcenia tych rozmów w zorganizowane negocjacje; podkreśla konstruktywną rolę, jaką wszystkie partie polityczne, media i społeczeństwo obywatelskie w Turcji muszą odegrać, jeżeli proces pokojowy ma odnieść sukces, i pochwała wsparcie ponadpartyjne i ze strony społeczeństwa obywatelskiego dla tej inicjatywy; zauważa, że Turcja wykazywała się dalszą odpornością na ataki terrorystyczne ze strony Partii Pracujących Kurdystanu (PKK); uważa, że niezbędny jest prawdziwy i szczerzy dialog polityczny, i wzywa Turcję do ponownego podjęcia starań na rzecz znalezienia politycznego rozwiązania kwestii kurdyjskiej; zwraca się do wszystkich sił politycznych, by stworzyły odpowiednią platformę polityczną, prowadziły konstruktywną debatę na temat kwestii kurdyjskiej i ułatwiły faktyczne otwarcie w kwestii żądań dotyczących podstawowych praw w procesie konstytucyjnym, który będzie odzwierciedlał pluralizm w Turcji i w którym zostaną uznane prawa wszystkich obywateli; zwraca się do wszystkich sił politycznych o to, by wspólnie działały na rzecz osiągnięcia celu, jakim jest pogłębiony dialog polityczny i proces dalszej integracji politycznej, kulturowej i społeczno-ekonomicznej obywateli kurdyjskiego pochodzenia oraz ich udziału w życiu kraju, aby zagwarantować prawo do wolności wypowiedzi, zrzeszania się i zgromadzeń, oraz o to, by wspierały pokojową integrację obywateli o kurdyjskim pochodzeniu z tureckim społeczeństwem; z zadowoleniem przyjmuje nowe przepisy, które dają możliwość używania języka ojczystego podczas rozpraw i pozytywną dyskusję na temat posługiwania się językiem kurdyjskim w szkolnictwie; przypomina, że rozwiązanie polityczne można zbudować jedynie w oparciu o rzeczywiście demokratyczną debatę nad kwestią kurdyjską, i wyraża zaniepokojenie dużą liczbą procesów wszczętych przeciwko pisarzom i dziennikarzom poruszającym tę tematykę, a także aresztowaniem kilku kurdyjskich polityków, burmistrzów

Czwartek, 18 kwietnia 2013 r.

i członków rad miejskich, członków związków zawodowych, prawników, demonstrantów oraz obrońców praw człowieka w związku z procesem KCK; podkreśla znaczenie promowania dyskusji na temat kwestii kurdyjskiej w demokratycznych instytucjach, zwłaszcza na forum Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Turcji;

37. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy na rzecz ponownego otwarcia greckiego sierocińca na Büyükkadzie jako międzynarodowego centrum kulturalnego i podkreśla znacznie usunięcia wszystkich przeszkód dla szybkiego ponownego otwarcia seminarium na wyspie Halki; z zadowoleniem przyjmuje deklarację tureckiego rządu o ponownym otwarciu szkoły dla greckiej mniejszości na wyspie Gökçeada (Imroz) i oczekuje szybkiej realizacji jej założeń; deklaracja ta jest ważnym krokiem w kierunku zachowania dwukulturowego charakteru tureckich wysp Gökçeada (Imroz) i Bozcaada (Tenedos) zgodnie z rezolucją nr 1625 Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy z 2008 r.; zauważa jednak, że należy poczynić dalsze kroki, aby rozwiązać problemy, z którymi zmagają się członkowie greckiej mniejszości, zwłaszcza w odniesieniu do ich praw własności;

38. zdecydowanie potępia atak terrorystyczny na ambasadę Stanów Zjednoczonych, który miał miejsce w Ankarze w dniu 1 lutego 2013 r., i składa kondolencje rodzinie zmarłego obywatela tureckiego; przypomina, że pomimo konieczności podjęcia dalszych środków na rzecz zwalczania działań terrorystycznych w celu zapewnienia bezpieczeństwa państwa i jego mieszkańców, środki te nie powinny być realizowane kosztem praw człowieka i praw obywatelskich;

39. wzywa władze tureckie do dopilnowania, by okoliczności masakry w Uludere, w prowincji Sirnak, w dniu 28 grudnia 2011 r., zostały w pełni wyjaśnione, a odpowiedzialni za to postawieni przed wymiarem sprawiedliwości;

40. z zadowoleniem przyjmuje pakiet zachęt mający na celu zwiększenie inwestycji i rozwoju gospodarczego w najslabiej rozwiniętych regionach Turcji, w tym na południowym-wschodzie kraju, oraz kontynuację projektu Anatolia Południowo-Wschodnia; przyjmuje do wiadomości wyrok Najwyższego Sądu Administracyjnego (Danistay) w sprawie unieważnienia pozwolenia na budowę zapory w Ilisu, wydany na podstawie ocen oddziaływania na środowisko oraz w oparciu o obowiązujące prawo; wzywa rząd Turcji do ochrony tego archeologicznego i środowiskowego dziedzictwa poprzez priorytetowe traktowanie mniejszych i zrównoważonych pod względem środowiskowym i społecznym projektów;

41. przypomina o potrzebie zwiększenia spójności pomiędzy poszczególnymi regionami Turcji oraz między obszarami wiejskimi i miejskimi, aby stworzyć nowe szanse wszystkim obywatelom i promować integrację gospodarczą i społeczną; podkreśla szczególną rolę edukacji i konieczność zwalczania utrzymujących się między regionami dużych różnic w zakresie jakości kształcenia i wskaźników liczby uczniów; apeluje o podjęcie kroków mogących doprowadzić do otwarcia rozdziału 22 dotyczącego polityki regionalnej;

42. z zadowoleniem przyjmuje stworzenie urzędu rzecznika praw dziecka i przyjęcie po raz pierwszy w Turcji strategii w zakresie praw dziecka; wyraża zaniepokojenie nadmiernie wysokimi wskaźnikami pracy dzieci i ubóstwa wśród dzieci, zwłaszcza na obszarach wiejskich; podkreśla konieczność opracowania kompleksowej strategii na rzecz walki z ubóstwem i pracą dzieci, zwłaszcza podczas sezonowych prac w rolnictwie, oraz kontynuowania wspierania dostępu do edukacji zarówno dla chłopców, jak i dziewcząt; jest zaniepokojony faktem, że zmniejszyła się liczba działających sądów dla nieletnich i wzywa Turcję, by zapewniła rozwiązania alternatywne dla zatrzymania nieletnich; apeluje do rządu Turcji o dalszą poprawę warunków w ośrodkach zatrzymań dla nieletnich; przypomina o znaczeniu niezależnego monitorowania i niezależnych mechanizmów służących ochronie praw i zapobieganiu nadużyciom;

43. z zadowoleniem przyjmuje poprawę ogólnego otoczenia biznesowego w Turcji, zwłaszcza dzięki wejściu w życie nowego tureckiego kodeksu handlowego i konsekwentnego wspierania małych i średnich przedsiębiorstw ze strony Organizacji Rozwoju MŚP (KOSGEB); wzywa do większej współpracy między przedsiębiorstwami tureckimi i unijnymi;

44. przypomina Turcji, że dziesiątki tysięcy obywateli i mieszkańców UE, którzy padli ofiarą oszustwa popełnionego przez „zielone fundusze” (Green-Funds) nadal oczekuje zadośćuczynienia i wzywa władze do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu przyspieszenia tego procesu;

Budowanie dobrosąsiedzkich stosunków

45. dostrzega nieustanne intensywne starania Turcji i Grecji podejmowane w celu poprawy stosunków dwustronnych, w tym za pomocą spotkań dwustronnych; wyraża jednak ubolewanie, że deklaracja *casus belli*, wydana przez Wielkie Zgromadzenie Narodowe Turcji wobec Grecji dotychczas nie została cofnięta; przypomina, że Turcja musi jednoznacznie zaangażować się w stosunki dobrosąsiedzkie i pokojowe rozwiązanie sporów zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych, z możliwością odwołania się do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, jeśli to konieczne; wzywa rząd Turcji, aby położył kres regularnemu naruszaniu greckiej przestrzeni powietrznej oraz przelotom tureckich samolotów wojskowych nad greckimi wyspami;

Czwartek, 18 kwietnia 2013 r.

46. jest zdania, że Turcja nie wykorzystała ważnej szansy, by rozpocząć proces odnowy i normalizacji stosunków z Cyprzem przy okazji sprawowanej przez niego prezydencji w Radzie Unii Europejskiej; przypomina, że UE opiera się na zasadach szczerzej współpracy i solidarności wszystkich państw członkowskich oraz poszanowania ram instytucjonalnych; podkreśla, że postępy w kierunku normalizacji stosunków Turcji z Republiką Cypryjską są pilnie potrzebne, aby dać nowy impuls negocjacom akcesyjnym między UE i Turcją;

47. ubolewa, że Turcja odmówiła zwołania zaplanowanego 70. posiedzenia wspólnej komisji parlamentarnej w drugiej połowie 2012 r., przez co zmarnowała kolejną okazję do rozszerzenia dialogu międzyparlamentarnego między UE i Turcją;

48. podkreśla, że UE, jej 27 państw członkowskich i wszystkie kraje kandydujące są sygnatariuszami Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) i że stanowi ona część wspólnotowego dorobku prawnego; wzywa w związku z tym rząd turecki do bezzwłocznego podpisania i ratyfikowania tej konwencji; przypomina całkowitą legalność wyłącznej strefy ekonomicznej Republiki Cypryjskiej zgodnie z tą konwencją;

49. po raz kolejny wyraża swoje zdecydowane poparcie dla ponownego zjednoczenia Cypru w oparciu o trwałe i sprawiedliwe dla obu społeczności rozwiązanie; podkreśla, że obie społeczności powinny w trybie pilnym osiągnąć porozumienie w sprawie sposobu prowadzenia merytorycznych negocjacji w celu rozwiązania konfliktu, aby proces negocjacji prowadzonych pod auspicjami sekretarza generalnego ONZ nabrał ponownie rozpędu; apeluje do Turcji, by rozpoczęła wycofywanie swoich sił z Cypru i przekazała ONZ kontrolę nad zamkniętą dzielnicą Famagusty zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 550 (1984); wzywa Republikę Cypryjską do otwarcia portu w Famaguście pod nadzorem służb celnych UE, aby wspierać pozytywną atmosferę sprzyjającą skutecznemu zakończeniu trwających negocjacji w sprawie zjednoczenia i umożliwić Turkom cypryjskim bezpośredni handel w legalny sposób, który będzie możliwy do zaakceptowania przez wszystkich;

50. uważa, że Komitet ds. Osób Zaginionych jest jednym z najbardziej delikatnych i ważnych projektów na Cyprze i uznaje, że jego praca ma taki sam wpływ na życie tysięcy osób po obu stronach wyspy; zachęca Turcję i wszystkie zainteresowane strony do dalszego zwiększania poparcia dla Komitetu ds. Osób Zaginionych na Cyprze; uważa, że niezbędny jest dialog i porozumienie w sprawie takich kwestii jak pełny dostęp do wszystkich odnośnych archiwów i stref wojskowych; apeluje o zwrócenie szczególnej uwagi na pracę wykonaną przez Komitet ds. Osób Zaginionych;

51. wzywa Turcję do powstrzymania się, zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego, od osiedlania nowych obywateli tureckich na Cyprze, ponieważ skutkowałoby to dalszymi zakłóceniami równowagi demograficznej i osłabiłoby lojalność jej mieszkańców wobec przyszłego wspólnego państwa powstałego w oparciu o wspólną przeszłość;

52. podkreśla znaczenie spójnego i kompleksowego podejścia do kwestii bezpieczeństwa we wschodniej części basenu Morza Śródziemnego i apeluje do Turcji, aby umożliwiła prowadzenie dialogu politycznego między UE i NATO poprzez wycofanie swojego weta w sprawie współpracy na linii UE-NATO z udziałem Cypru, i w związku z tym wzywa Republikę Cypru do wycofania swojego weta przeciw udziałowi Turcji w Europejskiej Agencji Obrony;

53. apeluje do Turcji i Armenii o przystąpienie do normalizacji swoich stosunków poprzez bezwarunkową ratyfikację protokołów w sprawie nawiązania stosunków dyplomatycznych, otwarcie granic i aktywną poprawę stosunków, ze szczególnym uwzględnieniem współpracy transgranicznej i integracji gospodarczej;

Zacieśnienie współpracy między UE i Turcją

54. ubolewa nad faktem, że Turcja odmówiła wypełniania wobec wszystkich państw członkowskich zobowiązań w zakresie pełnego i niedyskryminacyjnego wdrożenia protokołu dodatkowego do umowy o stowarzyszeniu WE z Turcją; przypomina, że ta odmowa ma nadal poważny wpływ na proces negocjacyjny;

55. ponownie z całą surowością potępia terrorystyczne akty przemocy dokonywane przez PKK, która znajduje się na unijnej liście organizacji terrorystycznych, oraz przez wszelkie inne organizacje terrorystyczne; wyraża w tym względzie swą pełną solidarność z Turcją i rodzinami licznych ofiar terroryzmu; apeluje do państw UE, aby w bliskim porozumieniu z koordynatorem UE ds. zwalczania terroryzmu i Europolem zacieśniły współpracę z Turcją w zakresie zwalczania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej, która stanowi jedno ze źródeł finansowania terroryzmu; wzywa Turcję, by uchwaliła ustawę o ochronie danych, aby umożliwić zawarcie umowy o współpracy z Europolem oraz dalszy rozwój współpracy sądowniczej z Eurojustem i państwami UE; uważa, że oddelegowanie do Europolu tureckiego urzędnika łącznikowego ds. policji pomogłoby poprawić dwustronną współpracę; z zadowoleniem przyjmuje uchwalenie ustawodawstwa o finansowaniu terroryzmu zgodnie z zaleceniami Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy;

Czwartek, 18 kwietnia 2013 r.

56. popiera zaangażowanie Turcji na rzecz sił demokratycznych w Syrii oraz udzielanie pomocy humanitarnej rosnącej liczbie uchodźców z Syrii, którzy uciekli z kraju; przyznaje, że skutki szybko pogarszającej się sytuacji w Syrii są coraz poważniejsze dla bezpieczeństwa i stabilności regionu; zwraca się do Komisji, państw członkowskich oraz wspólnoty międzynarodowej o kontynuowanie wspierania starań Turcji mających na celu uporanie się z rosnącym wymiarem humanitarnym kryzysu syryjskiego; podkreśla znaczenie porozumienia się przez UE i Turcję co do sposobu przekazywania dostępnej pomocy humanitarnej przesiedlonym Syryjczykom znajdującym się obecnie na terytorium Turcji bądź oczekującym na jej granicach; podkreśla, że – poza zaangażowaniem humanitarnym – UE i Turcja powinny aktywnie szukać sposobów opracowania wspólnej strategicznej wizji, aby osiągnąć większy wpływ na zakończenie tragicznego kryzysu syryjskiego;

57. z zadowoleniem wita decyzję o zacieśnieniu współpracy między UE i Turcją w szeregu ważnych kwestii związanych z energetyką i wzywa Turcję, by zaangażowała się w tę współpracę; jest zdania, że z uwagi na strategiczną rolę Turcji i znaczące zasoby energii odnawialnej należy wstępnie rozważyć znaczenie otwarcia negocjacji w sprawie rozdziału 15 dotyczącego energii z myślą o pogłębieniu strategicznego dialogu między UE i Turcją w sprawie energii; podkreśla potrzebę zacieśnienia współpracy w zakresie strategii dotyczącej unijnych korytarzy energetycznych do UE; uważa, że zarówno rozszerzona współpraca energetyczna między UE i Turcją, jak i wszelkie ewentualne negocjacje w sprawie rozdziału 15 powinny również zachęcać do rozwoju potencjału energii odnawialnych i transgranicznej infrastruktury przesyłu elektryczności;

58. uważa, że Turcja jest ważnym partnerem w regionie Morza Czarnego, który ma strategiczne znaczenie dla UE; wzywa Turcję do dalszego wspierania strategii politycznych i programów UE w tym regionie oraz do aktywnego zaangażowania się w ich realizację;

59. wzywa Komisję, by nadal wspierała organizacje społeczeństwa obywatelskiego i kontakty międzyludzkie poprzez odpowiednie finansowanie dialogu ze społeczeństwem obywatelskim, EIDHR i programów w zakresie uczenia się przez całe życie, w tym działań związanych z kulturą i mediami;

o

o o

60. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiej Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji, sekretarzowi generalnemu Rady Europy, przewodniczącemu Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Republiki Tureckiej.

P7_TA(2013)0185

Sprawozdanie z postępów Czarnogóry w 2012 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 kwietnia 2013 r. w sprawie sprawozdania z postępów Czarnogóry w 2012 r. (2012/2860(RSP))

(2016/C 045/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony z dnia 29 marca 2010 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej przyjęte w dniach 19–20 czerwca 2003 r. i załącznik do nich zatytułowany „Agenda z Salonik dla Bałkanów Zachodnich: w kierunku integracji europejskiej”,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 listopada 2010 r. dotyczący opinii Komisji w sprawie wniosku Czarnogóry o członkostwo w Unii Europejskiej (COM(2010)0670),

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 29.4.2010, s. 3